

HBDIS

We know

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BLAKE, OLIVIE

Paradoxul lui Atlas / Olivie Blake. - București : Bookzone, 2024

ISBN 978-630-305-206-9

821.111

Traducător: **Iulia Dromereschi**

Redactor: **Mihaela Savu**

Grafician copertă: **Teodora Savu**

Tehnoredactor: **Anca Marisac**

The Atlas Paradox

Text Copyright © 2022 by Alexene Farol Follmuth

Published by arrangement with Tor Publishing Group.

All rights reserved.

© Bookzone 2024, pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate pentru limba română.

Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată

sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București

Comenzi și informații:

Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro

www.bookzone.ro

OLIVIE BLAKE

PARADOXUL LUI
ATLAS

Bookzone
BUCUREȘTI, 2024

LBRIS

We know
books

ÎNCEPUT

I: CONFUZIE

II: INIȚIAȚI

III: ORIGINI

IV: ENTROPIE

V: DUALITATE

INTERLUDIU

VI: EGO

VII: SUFLET

VIII: SOARTĂ

IX: OLIMP

SFÂRȘIT?

PERSONAJE

CAINE, TRISTAN

Tristan Caine este fiul lui Adrian Caine, șeful unui sindicat magic al crimei. Tristan nu suportă ca lumea să facă referire la tatăl lui, dar sunt puține lucruri pe care le suportă. Născut la Londra și educat la Școala de Magie locală, Tristan a lucrat pentru Wessex Corporation, fiind și fostul logodnic al lui Eden Wessex. Pregătit la școala iluziilor, specializarea sa adevărată e necunoscută, deși talentele sale includ pătrunderea iluziilor (Vezi și: *teoria cuantică; timp; iluzii – a vedea prin iluzii; componente – componente magice*). Potrivit termenilor de eliminare stabiliți de Societatea Alexandriană, Tristan a primit misiunea de a-l ucide pe Callum Nova. Din motive ce țin de conștiință, Tristan a eșuat.

FERRER DE VARONA, NICOLÁS (poate face referire la DE VARONA, NICOLÁS sau la DE VARONA, NICO)

Nicolás Ferrer de Varona, alintat Nico, s-a născut în Havana, Cuba, și a fost trimis în Statele Unite de la o vârstă fragedă. Mai târziu, a absolvit Universitatea pentru Arte Magice din New York. Nico este neobișnuit de dotat ca fizician și posedă câteva abilități în afara specializării sale (Vezi și: *încălțări litosferice; seismologie – tectonică; schimbare – de la om la animal; alchimie; curenți – alchimici*). Nico este prieten apropiat cu Gideon Drake și Maximilian Wolfe, absolvenți NYUMA, și, în ciuda unui antagonism de lungă durată, are o alianță cu Elizabeth „Libby” Rhodes. Nico este foarte priceput la lupta corp la corp, dar asta nu l-a împiedicat să-și piardă aliata.

LBRIS

We know
books

KAMALI, PARISA

Nu se știu multe despre copilăria sau adevărata identitate a Parisei Kamali, dincolo de speculații (Vezi și: *frumusețe, blestem al – Callum Nova*). Parisa s-a născut în Teheran, Iran, și a urmat École Magique de Paris. Este o telepată extraordinară, cu mai multe asocieri cunoscute (*Tristan Caine; Libby Rhodes*) și experimente (*timp – cronometrie mentală; subconștient – vise; Dalton Ellery*). Ar fi lipsit de precauție să ai încredere în ea. Fără îndoială, vei avea.

MORI, REINA

Dacă despre Parisa Kamali se știu puține, și mai puține se cunosc despre Reina Mori. Nu c-ar fi o competiție, dar, dac-ar fi, Reina ar câștiga. S-a născut în Tokio, Japonia, și are abilități naturaliste uluitoare. Reina a urmat Institutul de Magie din Osaka și a studiat clasicii, concentrându-se pe mitologie. Pământul își oferă roadele numai Reinei și doar ei îi vorbește natura. De remarcat însă că Reina consideră că are alte talente (Vezi și: *amplificare – energie; experiență de luptă – Nico de Varona*).

NOVA, CALLUM

Callum Nova, de la conglomeratul media Nova din Africa de Sud, este un manipulator ale cărui puteri se extind spre metafizic – adică, în termeni laici, este un empat. S-a născut în Cape Town, Africa de Sud, și a studiat la Universitatea Elenistică de Arte Magice, înainte de a începe să lucreze la compania deținută de familie, al cărui domeniu de activitate este vânzarea profitabilă de produse și iluzii de frumusețe medeiene. Doar o persoană în lume știe sigur cum arată Callum, de fapt. Din nefericire pentru el, persoana aceea i-a dorit moartea. Din nefericire pentru Tristan, nu suficient de mult (Vezi și: *trădare, nicio soartă mai absolută ca*).

RHODES, ELIZABETH (poate face referire la RHODES, LIBBY)

Elizabeth „Libby” Rhodes este o fiziciană talentată. S-a născut în Pittsburgh, Pennsylvania, SUA, și copilăria i-a fost marcată de pierderea surorii mai mari, Katherine. Libby a absolvit Universitatea de Arte Magice din New York, unde și-a întâlnit rivalul devenit aliat, pe Nico de Varona. Acolo și-a cunoscut și fostul iubit, pe Ezra Fowler. Ca recrută a Societății, Libby a realizat câteva experimente remarcabile (Vezi și: *timp – a patra dimensiune; teorie cuantică – timp; Tristan Caine*) și s-a aflat în câteva impasuri morale (*Parisa Kamali; Tristan Caine*) înainte să dispară, colegii rămași în urma ei presupunând inițial c-ar fi moartă. Nu se știe în prezent unde se află (Vezi și: *Ezra Fowler*).

LECTURĂ APROFUNDATĂ

SOCIETATEA ALEXANDRIANĂ

Arhive – cunoștințe pierdute

Bibliotecă (Vezi și: *Alexandria; Babilon; Cartagina; biblioteci antice – islamice; biblioteci antice – asiatice*)Ritualuri – inițiere (Vezi și: *magie – sacrificiu; magie – moarte*)

BLAKELY, ATLAS

Alexandriană, Societatea (Vezi și: *Societatea Alexandriană – inițiată; Societatea Alexandriană – Îngrijitori*)

Copilărie – Londra, Anglia

Telepatie

DRAKE, GIDEON

Abilități – necunoscute (Vezi și: *minte umană – subconștient*)Afiliere criminale (Vezi și: *Eilif*)

Copilărie – Cape Breton, Nova Scotia, Canada

LIBRIS

We know
books

Creatură – subspecie (Vezi și: *taxonomie – creatură; specie – necunoscută*)

Educație – Universitatea de Arte Magice din New York

Specializare – Călător (Vezi și: *tărâmurii onirice – navigație*)

EILIF

Alianțe – necunoscute

Copii (Vezi și: *Gideon Drake*)

Creatură – neam subacvatic (Vezi și: *taxonomie – creatură; neam subacvatic – sirenă*)

ELLERY, DALTON

Afilieri cunoscute (Vezi și: *Parisa Kamali*)

Alexandriană, Societatea (Vezi și: *Societatea Alexandriană – inițiați; Societatea Alexandriană – cercetători*)

Animare

FOWLER, EZRA

Abilități (Vezi și: *călătorie – a patra dimensiune; fizician – cuantică*)

Alexandriană, Societatea (Vezi și: *Societatea Alexandriană – neinițiați; Societatea Alexandriană – eliminare*)

Alianțe cunoscute (Vezi și: *Atlas Blakely*)

Angajator anterior (Vezi și: *NYUMA – consilieri rezidenți*)

Copilărie – Los Angeles, California

Educație – Universitatea de Arte Magice din New York

Relații personale (Vezi și: *Libby Rhodes*)

Specializare – Călător (Vezi și: *timp*)

PRINȚUL

Afilieri cunoscute (Vezi și: *Ezra Fowler, Eilif*)

Animare – general

Identitate (Vezi și: *identitate – necunoscută*)

SOCIETATEA ALEXANDRIANĂ CURRICULUM

ANUL ÎNTÂI

Directive:

Candidații pentru inițierea în Societatea Alexandriană vor contribui riguros cu cercetări noi și inovative care se vor adăuga arhivelor deja existente. Vor proteja și vor îngriji arhivele pe toată durata rezidenței, după îndeplinirea satisfăcătoare a condițiilor inițierii.

Plan de învățământ de bază:

Spațiu

Timp

Gândire

Intenție

Alte detalii vor urma, în funcție de condițiile inițierii.

Modulele pentru primul an de studiu și îndeplinirea cerințelor inițierii se vor finaliza până la 1 iunie.

Inițiații vor contribui individual la arhive cu câte un tratat de însemnătate. Subiectul este la liberă alegere.

Propunere de studiu individual:

Cerințe minime marcate cu *

Titlul lucrării de cercetare*: _____

Scopuri: _____

Metodologie (orice texte relevante): _____

_____

Calendar:

Încheierea propunerii: Indicați perioada oricărei strângeri de date, revizii și/sau analize. Se va livra nu mai târziu de 1 iunie.

Semnătură inițiat/ă:

Aprobat de:

Atlas Blakely

• ÎNCEPUT •

Gideon Drake își feri privirea de soarele puternic și aruncă o otheadă peste dealurile arse, înnegrite. Căldura se ridică în valuri printre norii de particule de praf. Ghemotoace fragile de resturi pluteau delicat în câmpul lui vizual limitat. Fumul era dens, suficient de cretos să i se lipească de gâtlej, și dacă ar fi fost real, s-ar fi transformat într-o urgență medicală.

Dar nu era. Așa că nu o făcu.

Gideon privi labradorul negru de lângă el, încruntându-se contemplativ, și apoi se întoarse spre peisajul nefamiliar, trăgându-și cămașa peste gură, ca să creeze un văl subțire de aer semi-respirabil.

— Foarte interesant, murmură Gideon pentru sine.

Pe tărâmurile onirice, se întâmpla asta uneori. Gideon le numea „eroziuni”, deși, dacă ar fi întâlnit altă persoană asemenea lui, n-ar fi fost surprins să afle că exista deja un nume potrivit. Era destul de obișnuit, deși aproape niciodată atât de... inflamabil.

Dacă Gideon avea o filozofie, aceasta era „N-are rost să disperi”.

Nu se putea spune ce era adevărat și ce nu pentru Gideon Drake. Percepția sa asupra pustietății visate putea reprezenta un peisaj complet diferit pentru cel sau cea care visa. Incendiile îi aminteau de ceva ce învățase de mult: dacă ești în căutarea sfârșitului, îl vei găsi oriunde.

— Haide, Max, îi spuse câinelui, care se întâmpla să-i fie și coleg de apartament.

Max adulmecă aerul și scheună, împotrivindu-se, în timp ce înaintau spre vest, dar amândoi pricepeau că visele

erau domeniul lui Gideon și, prin urmare, calea urmată era decisă doar de el.

Din punct de vedere magic, tărâmurile onirice făceau parte dintr-un subconștient colectiv. Fiecare om avea acces la un colț al tărâmurilor, dar puțini le puteau traversa precum Gideon.

Pentru a vedea unde se sfârșea conștientul unei persoane și unde începea al altora, era necesar un set anume de abilități, iar Gideon – care cunoștea modelele schimbătoare ale tărâmurilor, așa cum cunosc marinarii mările – avea simțuri și mai ascuțite acum, când le folosea aproape tot timpul.

Lumii exterioare, Gideon i se prezenta ca o persoană normală, suferind de narcolepsie¹. Să-i înțelegi magia însă nu era deloc ușor. Din câte pricepuse el, linia dintre conștient și subconștient era foarte subțire în cazul lui. Putea identifica momentul și locul de pe tărâmurile onirice, dar abilitatea sa de a merge prin vise îl împiedica, ocazional, să se trezească în timp pentru micul-dejun. Uneori, i se părea că aparține mai degrabă lumii viselor decât lumii celor vii. Dar aparenta problemă de somnambulism a lui Gideon însemna că putea profita de limitele pe care le înfruntau ceilalți. O persoană obișnuită putea zbura în vis, de exemplu, dar știa că visează, și, așadar, că nu poate zbura și în realitate. Gideon Drake, pe de altă parte, putea pur și simplu să zboare. Partea de care nu-și dădea seama era dacă era treaz sau visa.

Teoretic, Gideon nu era mai puternic decât ar fi fost altcineva în vis. Limitările sale corporale erau similare cu cele ale telepatiei – nicio magie de pe tărâmurile onirice nu-l putea răni permanent, dacă trupul său nu suferea un fel de criză sau de atac. Simțea durerea la fel ca oricine în vis, adică și-o imagina, apoi dispărea când se trezea. Doar dacă nu suferea un stres teribil, care-i pricinuia o reacție

¹ Denumită popular „boala somnului”, este o afecțiune cronică a sistemului nervos central, caracterizată prin șomnolență excesivă în timpul zilei, indiferent de calitatea somnului din timpul nopții (n. red.).

corporală dintre cele menționate... dar pentru asta nu-și făcea griji. Doar Nico își făcea griji pentru asta.

Când se gândi la Nico, Gideon se simți dintr-odată expus, de parcă ar fi rătăcit un pantof și ar fi continuat să meargă fără el. În ultimul an, se antrenase (reușind parțial, în funcție de zi) să nu mai catalogheze în niciun fel absența tovarășului său și a lui Max. Fusese dificil la început. De obicei, Nico îi apărea în gând în mod reflex, ca mersul pe bicicletă, fără să-l fi dorit sau chemat, și, ca atare, avea conștința neprevăzută de a-i tulbura ruta propusă. Uneori, când gândurile lui Gideon se îndreptau spre Nico, la fel făcea și el.

În cele din urmă, capcana și norocul de a-l cunoaște pe Nico de Varona erau că nici nu putea fi uitat, nici nu-ți puteai lua rămas-bun de la el. Îi era dor de el ca de un membru lipsă. Niciodată complet și niciodată întreg, deși, ocazional, durerile reziduale se dovedeau a fi informative.

Gideon își permise să simtă lucrurile pe care încerca să nu le simtă (în alte condiții) și, cu un suspin de ușurare, simți tărâmurile mișcându-se în mod curtenitor sub picioarele sale. Coșmarul cedă treptat, făcând loc atmosferei viselor lui, așa că Gideon urmă calea care-i venea natural: calea sa.

În timp ce mintea lui Gideon rătăcea, fumul din vis se risipi, iar el și Max se treziră deplasându-se prin percepția conștientă a timpului și spațiului. În loc de pământ ars, exista acum un iz vag de popcorn la microunde și detergent concentrat de rufe – notele de vârf ale căminelor NYUMA.

Și odată cu el apăru și un adolescent pe care-l cunoscuse Gideon cândva.

– Eu sunt Nico, spusese băiatul cu privire speriată și păr vâlvoi, care purta un tricou ridicat într-o parte din cauza sacului de voiaj. Tu ești Gideon? Pari extenuat, decisese el, aruncând sacul sub al doilea pat și privind prin cameră. Să știi c-am avea mai mult spațiu dacă le-am suprapune.

Era o amintire sau un vis? Greu de zis pentru Gideon Drake.

Era dificil de explicat ce anume făcuse Nico aerului din cameră, lucru pe care nici Nico însuși nu părea să-l remarce. Cu un ușor acces de claustrofobie, Gideon reuși să spună:

— Nu sunt sigur că putem muta mobila. Să întreb?

— Da, însă, dacă întrebi, șansele unui răspuns favorabil se reduc.

Nico se opri, privindu-l.

— Ce accent ai? Francez?

— Într-un fel. Acadian.

— Din Quebec?

— Pe aproape.

— Excelent, replicase Nico, zâmbind larg. Vreau să îmi extind cunoștințele lingvistice. Gândesc prea mult în engleză acum și am nevoie de ceva diferit. Să n-ai încredere într-o dihotomie, asta zic întotdeauna. Revenind la ideea de dinainte, pe care îl vrei, pe cel de sus sau pe cel de jos?

— Alege tu, spusese Gideon, și Nico fluturase din mână, rearanjând mobila fără efort.

Gideon uitase deja cum arătase camera cu o clipă în urmă.

În viața reală, Gideon aflase foarte repede că, dacă nu era spațiu, Nico făcea. Dacă lucrurile rămâneau nemișcate prea multă vreme, Nico le deranja. Administrația NYUMA considerase că singura facilitate pe care trebuia să i-o acorde lui Gideon era să-l includă printre cei care aveau nevoie de „servicii pentru persoanele cu dizabilități” și cam atât, dar, dat fiind tot ceea ce observase la noul lui coleg de cameră încă din primele minute, Gideon avea certitudinea îngrijorătoare că nu va trece mult până când Nico îi va afla adevărul.

— Unde te duci? întrebasese Nico, dovedindu-i că avea dreptate. Când dormi, vreau să spun.

Trecuseră două săptămâni și Nico tocmai coborâse din patul de sus, apărând lângă Gideon și trezindu-l. Gideon nici măcar nu știuse că dormea.

— Sunt narcoleptic, reușise să zică.

— Pe naiba.

Gideon îl privise lung și se gândise că nu-i putea spune. Nu c-ar fi crezut că Nico s-ar putea dovedi a fi un vânător de creaturi sau cineva pus în aceeași cameră cu el de maică-sa (deși ambele variante erau posibile), dar exista întotdeauna o clipă în care oamenii începeau să-l privească diferit. Gideon detesta clipa aceea. Clipa în care alții începeau să găsească ceva – sau mai multe – care le întărea bănuielile că Gideon era, cumva, respingător. Cunoaștere instinctuală. Reacția prăzii la amenințare. Luptă sau fugi.

„Nu pot să spun nimănui”, se gândise Gideon, „și mai ales nu ție”.

— E ceva ciudat la tine, continuase Nico, detașat. Nu ciudat în sensul rău. Doar ciudat.

Își încrucișase brațele la piept, gândindu-se.

— Care e treaba cu tine?

— Ți-am zis. Sufăr de narcolepsie.

Nico își dăduse ochii peste cap.

— *Menteur*.

„*Mincinos*. Deci chiar plănuia să învețe franceză.”

— Cum se spune „taci” în spaniolă? întrebasese, în viața reală, o versiune anterioară a lui Gideon, iar Nico îi oferise un zâmbet despre care avea să afle ceva mai târziu că era foarte periculos.

— Dă-te jos din pat, Moș Ene, spusese Nico, dând plapuma laoparte. Ieșim.

Înapoi în prezent, Max îi atinse genunchiul cu botul, suficient de tare cât să fie nevoit să-și recapete echilibrul.

— Mersi, spuse, alungând amintirea.

Camera de cămin dispăru, luându-i locul dealul măcinat de eroziune din depărtare, în timp ce Max îl privi în expectativă.

— Pe aici e Nico, spuse Gideon, arătând prin vegetația perenă, fumegândă.

Max îi aruncă o privire plină de îndoială.

— Bine, oftă el, și chemă o minge, pe care o aruncă. Aport.

Mingea se luminează pe măsură ce prinse viteză, scăldând pădurea într-o strălucire blândă, reconfortantă. Max îl privi enervat pe Gideon, dar țâșni după minge, urmând calea creată de magie.

Toată lumea avea magie în vis. Limitele nu erau reprezentate de legile fizicii, ci mai degrabă de controlul visătorului. Lui Gideon, o creatură care oscila permanent între starea conștientă și cea inconștientă, îi lipsea memoria musculară atunci când venea vorba despre limitele realității. (Dacă nu știi precis când începe și când se sfârșește imposibilul, firește că nu te poate constrânge.)

Dacă Gideon *poseda* magie sau era *el însuși* magie era un subiect permanent de dezbatere. Nico era convins de prima variantă, dar Gideon nu era sigur. Abia dacă reușea să facă vrăji mediocre atunci când i se cerea la cursuri, acesta fiind motivul pentru care alesese în primul rând studiile teoretice despre cum și de ce exista magia. Deoarece Nico era fizician, vedea lumea în termeni de construcție pseudo-anatomică, dar lui Gideon îi plăcea s-o considere un fel de colecție de date. Asta erau tărâmurile onirice, de fapt. Un spațiu colectiv pentru experiențe umane.

Adevăratul Nico era mai aproape acum, iar liziera pădurii în flăcări deveni repede neclară și se transformă într-o fâșie îngustă de plajă pustie. Gideon se aplecă să atingă nisipul cu degetele, apoi își vârî brațul prin el, testând. Lucrurile nu ardeau aici, dar brațul îi dispăru imediat, înghițit până la articulația umărului. Max scoase un mârâit scurt, de avertizare.

Gideon își retrase mâna și îl scărpină pe Max sub bărbie, liniștindu-l.

— Ce ar fi să rămâi aici, sugeră el. Vin să te iau într-o oră.

Max scheună încetișor.

— Da, da, voi avea grijă. Parc-ai fi Nico, știi?

Max lătră.

— Bine. Îmi retrag cuvintele.

Gideon îngenunche pe plajă, dând ochii peste cap, și își vârî din nou mâna în nisip, de data aceasta aplecându-se până ce nisipul îi acapară trupul, iar el alunecă de cealaltă parte. Dintr-odată presiunea se schimbă, de la ridicată la scăzută, și Gideon se trezi rostogolindu-se cu capul înainte în mai mult nisip, căzând din cer pe dealurile unui deșert arid.

Căzu cu fața în nisip și scuiă scurt. Gideon nu era nu iubitor al naturii, după ce fusese expus la cam multe daruri mai puțin plăcute ale sale. Existau oare lucruri mai rele decât nisipul? Da, sigur, dar... Gideon nu credea că exagerează atunci când găsea ofensatoare efectele sale. Deja îl simțea peste tot, în scobiturile urechilor și printre dinți, în șanțulețele de pe scalp. Nu era ideal, dar n-avea sens să dispere.

Se ridică încet, chinându-se să își păstreze echilibrul pe întinderea infinită de nisip, care i se ridica până la jumătatea gambelor. Privi în jur, spre dune, pregătindu-se. Habar nu avea ce o să urmeze. Era diferit de fiecare dată.

Un zumzet în urechea dreaptă îl făcu să pivoteze scurt (sau să încerce), cu un icnet, lovind orbește aerul cu mâinile. Orice, numai țânțari nu. Lui Gideon nu-i plăceau găngăniile. Auzi un alt zumzet pe care-l alungă, dar simți o înțepătură în antebraț. Deja începea să se vadă urma și o picătură grasă de sânge se scurgea din orificiul minuscul. Gideon își inspectă brațul, dând laoparte un exoschelet metalic, o urmă infimă de praf de pușcă.

Deci nu erau gănganii.

De obicei, cunoașterea tipul de obstacol care urma reprezenta o ușurare mixtă, fiindcă asta însemna că Gideon avea acum și abilitatea, și nevoia de a-și planifica apărarea. Uneori, să pătrundă în acest subconștient era o chestiune de tactică. Uneori, se producea o luptă, alteori erau labirinturi. Ocazional, camere din care evada, urmăriri, confruntări – pe care le prefera, pentru că se pricepea (până acum) la evitarea morții și cavaleriei acesteia. Alteori, era vorba

doar despre apăsare, despre stres, care ținea de simpla, dar teribilă durabilitate. Gideon nu putea muri în vis – nimeni nu putea –, dar putea suferi. Simțea teama sau durerea. Uneori, testul presupunea să strângă din dinți și să îndure.

Din păcate, visul ăsta avea să fie unul dintre acelea.

Din orice arme mărunte se trăgea spre Gideon, nu puteau fi evitate și erau prea iuți să se apere de ele – probabil nu existau pe Pământ și nu erau manevrate de oameni. Gideon încasă loviturile ca pe înțepăturile inevitabile care erau și se aruncă în plin vânt, închizând ochii să se apere de arsura nisipului, care se amestecă în rănile deschise, sângele șiroindu-i pe brațe. Vedea petele neclare de roșu pe sub pleoapele strânse, luminoase și relativ benigne, dar tot urâte. Asemenea unor urme de lacrimi de pe statuile martirilor și sfinților.

Oricare ar fi fost telepatul care instalase asemenea paznici era, fără îndoială, sadic în cel mai înalt și mai tulburător grad.

Ceva se înfipse în gâtul lui Gideon, traheea fiindu-i instant vătămată. Încercându-se, se grăbi să aplice presiune pe rană, dorindu-și să se regenereze mai repede. Visele nu erau reale, rănile nu erau reale – singurul lucru real era lupta, și de luptat se putea lupta, fără niciun dubiu. Asta avea să facă mereu, pentru că, în adâncurile inimii, știa că era justificată. Nu era doar justă, ci și necesară.

Vântul se întete, nisipul îi încărcă ochii și buzele și i se lipi de sudoarea din pliurile gâtului, și Gideon slobozi un urlat primitiv. Era genul de urlat care însemna că acela care-l produce renunța. Urlă și urlă și încercă, în plină agonie, să dea de înțeles că ceda cum se cuvine, ca un fel de parolă secretă. Mesajul potrivit. Ceva de genul: *Voi muri înaintea să renunț, dar nu prezint niciun pericol pentru tot ce se află dincolo de scuturile tale de apărare.*

Sunt doar un bărbat suferind. Sunt doar un muritor cu un mesaj.

Probabil funcționase, fiindcă, în clipa în care Gideon își goli plămâni, usturându-l de efort și de atâta implorare,

pământul cedă sub el. Căzu, cu un zgomot umed de aspirare, și fu aruncat, cu milă, în vidul brusc al unei camere goale.

— Ah, bine că ești aici, zise Nico, ușurat, ridicându-se și apropiindu-se de gratiile telepatice care-i separau. Cred că visam ceva despre o plajă.

Gideon își privi instinctiv brațele, căutând urme de sânge sau nisip. Îndrăzni să inspire ușor, să-și verifice plămâni. Totul părea în regulă, iar asta însemna că pătrunsese dincolo de scuturile de apărare ale Societății Alexandriene pentru a o suta opta oară.

De fiecare dată era un coșmar mai cumplit decât ultimul. Dar merita.

Nico zâmbi, sprijinindu-se de gratii cu aroganța caracteristică.

— Arăți destul de bine, remarcă jucăuș. Odihnit, ca întotdeauna.

Gideon își dădu ochii peste cap.

— Sunt aici, confirmă el, și apoi, fiindcă asta venise să-i spună, adăugă: Cred că în curând o voi găsi pe Libby.

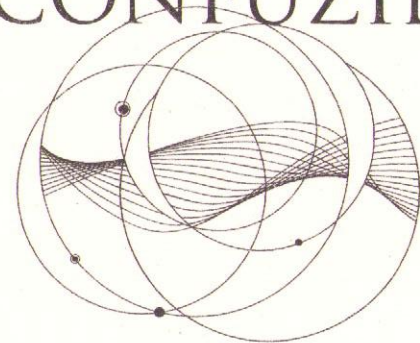
PARADOXUL:

Dacă puterea este un ceva ce poate fi deținut, atunci ea trebuie să fie capabilă de posesie. Dar puterea nu are dimensiune sau greutate. Puterea este continuă. Puterea este parabolică. Să presupunem că ți se dă oarece putere, ceea ce apoi îți crește capacitatea de a acumula și mai multă putere. Capacitatea ta de a acumula putere crește exponențial în raport cu puterea câștigată. Astfel, să câștigi putere înseamnă să fii din ce în ce mai neputincios.

Dacă, pe măsură ce ai mai multă putere, de fapt ai mai puțină, este importantă ea sau tu?

I

CONFUZIE

• LIBBY •

În clipa în care Ezra Fowler o lăsa acolo, înțelese două lucruri.

Primul era că acea cameră, cu patul făcut și hainele împăturite ordonat și un munte de hrană ambalată, era astfel concepută încât o persoană să poată trăi în ea luni, poate chiar ani.

Al doilea era că respectiva cameră fusese gândită astfel special pentru Libby Rhodes.

LBRIS

We know
books

• EZRA •

Avea să-l ierte, se gândi Ezra.

Și chiar dacă nu-l ierta, alternativa era tot sfârșitul lumii, provocat de Atlas Blakely.

Așa că poate era mai bine să nu-și dorească iertare.

II

INIȚIAȚI

